

KULTURKLIPP

Religion overleveres fra generation til generation, og jeg mener, at skolebøgene er fuldt så viktige som en religions hellige skrifter.

Jakob Skovgaard-Petersen, professor, Institut for Tværkulturelle og Regionale Studier, Københavns Universitet, til Kristeligt Dagblad

Det er svært lite truleg at regulering, moms-fritak eller elegant, aerodynamisk e-boksystem vil endre lesevanane til folk, og slik få opp salget av smale titlar.

Olav Kristiseter, forfattar, i Verdens Gang

Ny-amerikanismens baksida er merkbar. Redaksjonelle ressurser brukes på amerikanske valg, ikke på støvete og risikable reiser i Libya og Egypt. De som vil følge med på økonomisk oppsving i Afrika må følge med på helt andre medier enn de amerikaniserte norske.

Bjørn G. Sæbø, sjefredaktør, i Rogalands Avis

Også i Danmark blev medieåret 2011 bemerkelsesværdigt. Tabloidjournalistikken er blevet hårdere, skarpere, rykker tettere på personerne og på detaljerne i mordsager, selvmord, seksager og politiske skandaler end tidligere.

Lisbeth Knudsen, sjefredaktør, i Berlingske

Ekstra Bladet og B.T. intensiverer jagten på den skamfulle brandert, det pinlige bilag og det dobbeltmoraliske skolevalg. Skandalen er igen velkommen på forsiden og fortrænger den billige fladskærmsjournalistik. Og selv om tabloidavisene er døende, løber de øvrige medier i hælerne på dem. Velkommen til en tilstand af en permanent skandale.

Politiken (Ekstra Bladet og B.T. har begge et opplag på knapt 67.000, en brandert er en fyllekule)

Renässansens mästare arbetade med assistenter. Bruno Liljefors lät medhjälpare måla spenaten i bakgrunden innan han själv satte dit räven. Konststjärnan Olafur Eliasson leder en veritabel fabrik för tekniskt komplicerade konstobjekt i Berlin och här på hemmaplan låter exempelvis Nathalia Eden mont proffsigare fotografer än hon själv ta de uppmärksammade bilder på styckade djur och blommor som hon sedan signerar. Richard Prince, ett annat namn ur Gagolian gallerys sortiment av dyra konstnärer, blev känd genom cowboy-myttologiskt laddade bilder avfotograferade från reklamkampanjer för cigarettmärket Marlboro. Nu anklagas han i domstol för att ha knyckt andras bilder. Fälls han får det konsekvenser för mängder av konstnärskollegor.

Svenska Dagbladet

En fælles kulturpolitik er nødvendig, hvis det europæiske sammenhold skal fungere godt... I Kina prioriteres kunst og kultur i den kommende 5-års plan for udviklingen af det store land, idet man har indset, at materiel velfærdsfremgang ikke kan stå alene. Men hvad med Europa?

Lars Seeberg, kunstnerisk rådgiver, i Politiken

CD KLASSISK

Johan Svendsen
Orkesterverker vol. 1
Marianne Thorsen (fiolin),
Bergen filharmoniske orkester,
dir: Neeme Järvi
Chandos CHAN 10693/
Naxos Norway

CD KLASSISK

L'altra belta,
musikk av Farten Valen, Arnold
Schönberg, Anton Webern og
Alban Berg
Annabel Guaita (piano)
LAWO LWC 1024/
Codaex Norway

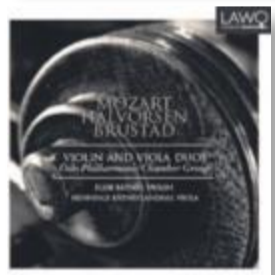
CD KLASSISK

Ludvig Irgens-Jensen
Symfoni i d moll.
Passacaglia. Air.
Bournemouth Symphony
Orchestra, dir: Bjarte Engeset
Naxos Norway 8.572312/
Naxos Norway

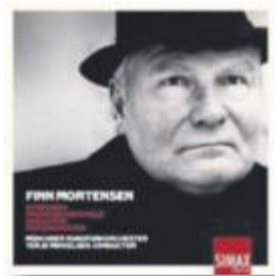
CD KLASSISK

**Musikk for fiolin og bratsj av
Bjarne Brustad, Halvorsen/
Händel og Mozart**
Elise Båtnes (fiolin), Hennige
Båtnes Landaas (bratsj)
LAWO LWC 1028/
Codaex Norway

CD KLASSISK

Finn Mortensen
Symfoni. Pezzo Orchestrale.
Evolution. Per Orchestra.
München Rundfunkorchester,
dir: Terje Mikkelsen
Simax PSC 1306/
Musikkoperatørene

og spilt i én pust. Dette var et av Heifetz/Primroses yndlingsnumre når de slo seg sammen, det skinner av den. Men energien og fyllden er det Båtnes/Båtnes Landaas som leverer.

Flyter bredt. Til slutt og slett ikke minst: Etter at Bergen-filharmonien avsluttet sin komplette Johan Halvorsen-syklus for et år siden, er de nå i gang med Johan Svendsen (1840 – 1911) komplett. Mens Svendsen i feil hender kan bli både tjolahopp og hei, både overfladisk og støyende, kommer estlenderen Neeme Järvi «utenfra» og ser Svendsen i et ikke-nødvendigvis-så-norsk perspektiv – han plasserer ham midt i det europeiske musikklivet ved slutten av 1800-tallet. Det flyter bredt, han dveler, musikken strømmer som floden, den løper ikke viltert som en fjellbekk. Interessant. For det bærer sanne-

lig i slik skapning. Bergen filharmoniske er friskt som få, de «kan» sin Svendsen og legger med største naturlighet om den gjengse kursen. Det klinger, som alltid for tiden, derfra. Klangen er formidabel.

Hva er vakkert? I sin bok om «det åndelige» skriver maleren Kandinsky at den ånd som fører inn i morgendagens rike bare kan erkjennes gjennom følelsen, og han mener at det er kunstnere som viser veien. Disse fem platene kan gi ham rett. Bruker vi ordet «vakkert», blir vi alltid svar skyldig. For hva er «vakkert»? Og for hvem? Det som var «vakkert» for Valen den gangen, er «vakkert» for oss nå. Vi kan være glade for mindre. For all denne musikken, som riktignok er skapt i gråsteinsura, men knyttet til den store tanken, som beveger seg på tvers av synlige grenser.

Det tar Elise Båtnes (fiolin) og Hennige Båtnes Landaas (bratsj) nøyaktig elleve minutter å overbevise oss om Bjarne Brustad og Johan Halvorsens komposisjoner er en liten nasjonalskatt.

glød. Han kastet seg ut i det og ba Bela Bartok personlig om råd – Bartok så igjennom de fire capricciene (på denne platen) og sa prompte, men vennlig, at han hadde ikke noe å lære bort. Han hadde det allerede. Det tar Elise Båtnes (fiolin) og Hennige Båtnes Landaas (bratsj) nøyak-

tig elleve minutter å overbevise oss om at dette er en liten nasjonalskatt. Nok en gang, helnorsk midt i en lysjegle utenfra. Driv og sa prompte, men vennlig, at han hadde ikke noe å lære bort. Han hadde det allerede. Det tar Elise Båtnes (fiolin) og Hennige Båtnes Landaas (bratsj) nøyak-